



Poste Restante

Medlemstidning för Nils Ferlin-Sällskapet Nr 1 1994

Jag vet en ros som ingen vet
där bortom blåa bergen,
om och för mej en hemlighet
f. till formen och till färgen.

På kyrkogården vandrar jag
en natt bland tunga vårdar,
då känner jag en doft, helt vag,
från hennes ^{dolda} ~~rosen~~ gårdar.

En doft som stiger - tills jag ser
på natten frusna himmel
hur stjärnor tändas, fler och fler,
i stort, oändligt vimmel.

På kyrkogårdar vandrar jag
som ibland rosengårdar.
Och natten lyser som en dag
de dödas minnesvårdar.

12. Juli

Ordföranden för ordet:

Kära medlemmar!

Det våras. Med den årstidsrytm som tidskriften ger oss går det antingen mot höst eller vår när vi förbereder våra möten. Man kan fundera över i vilken av dessa faser som Nils Ferlin hör mest hemma. Är denne mörke diktare också i detta avseende så mycket släkt med Karlfeldt att han helst dras till den mörknande årstiden?

Men vi gläds med våren och inte minst eftersom vi snart får anledning att samlas till årsmötet. Det ser jag fram emot.

Sedan sist har vi fått en efterlängtd bok, Sven O. Bergkvists och Dan Mellins *I Klara-bohemernas värld* (Carlssons). Bergkvist var bland de yngsta av dem som hann uppleva bohemeriet i kvarteren kring Klara kyrka, och han har därför en rad minnen att bidra med. Han påminner om flera av dem som är på väg att glömmas. Dit hör förstås inte Nils Ferlin, som Bergkvist har en hel del personliga minnen av. Han blir med all rätt en centralperson i framställningen.

Ändå är det naturligtvis om flera av de andra bohemerna som författarparet har mycket att berätta. Det stora värdet med den här boken är att man får de många olika yrkeskategorierna satta på plats. Här får Edvard Ramström tillfälle att berätta om villkoren på *Arbetaren* i Klara Folkets Hus. Här får Jenny Svanberg, spritkassörska och hustru på Källaren Tennstopet anlägga sitt perspektiv på tillvaron. Här vittnar bohemens hustru om hur det var att klara tillvaron i närheten av Birger Vikström.

Bland de många färgstarka ödena lägger man främst märke till sådana som Victor Arendorff, Helmer Grundström och Tor Bergner. I den lilla skaran av kvinnliga bohemer hejdar man sig inte minst inför Ester Sjöblom, statarflickan med skådespelardrömmar som liksom Ferlin hamnade på Elin Svenssons skola på Kungsgatan, men som senare blev den som i ett bohemäkenskap tog hand om barn och hem och därmed inte kunde utveckla sina talanger. Hon tog sitt liv 45 år gammal, uppenbarligen till följd av att hon också drabbats av en svår sjukdom. Men mitt i allt detta öppnade hon likaväl som Anny Marwig Rubin sitt hem för de bohemer som behövde en kinessoffa att sova ut i.

Ja, det finns många drömmar, krossade drömmar, ensamhet och gemenskap. En av de reflektioner man gör är naturligtvis den att man kan undra över och beundra den som mitt i allt detta hade förmågan att fila på sina dikter till ett sådant mästernskap. Just här behöver jag kanske inte säga namnet.

Värliga hälsningar
Jenny Westerström

Vi erbjuder kvalitetskonst
i stor sortering
av välkända svenska
och utländska konstnärer.

**Konst
för alla miljöer
och behov**

till priser från
1.000:- till 500.000:-

– Fortfarande kan du som är medlem
köpa komplett samlarserie
av K.G.Bejemarks Ferlintallrikar för endast 650:-.
Det kan lösa ett presentproblem
samtidigt som det bidrar till Ferlinpriset.

C O U L E U R

K O N S T H A N D E L

Nybrogatan 14, 11439 Stockholm
Tel. 08-660 68 03, 665 31 50 Fax 08- 663 61 50.

Jan Mårtensson ger oss med sin senaste diktsamling "En fläkt av liv i Malmö" verkligen en fläkt av den sydliga till kontinenten gränsande staden, en fläkt som också kan behöva stryka förbi längre norröver. På köpet ger han också ett antal porträtt, däribland ett av Stig Sjödin, en Ferlinpristagare som vi minns med stor värme:

Stig Sjödin

Dikten är ett användbart verktyg
för dem som behöver den.
Du fick oss andra,
de lataste av detta släkte,
att känna valkar i händerna
över allt som blev ogjort.
Svensksommaren var din årtid:
det fanns en smärta i den,
pausen ute i grönskan
när befriade valsverksögon
blev blinda av solen.
Svetslågan, mörkrets fiende,
botade ingen ångest
men gav bröd för dagen.
Kom inte och prata
om välformulerade teorier
för den som lärt sig läsa
i själens sotfragment!
Det räcker en bit
att misstro bokstavlarna,
en skepsis "den ruinerade Dandyn"
betalt ett lika högt pris för
som självaste Ivar Lo.
Du tog inga genvägar:
att citera asplöv
är en lika svår konst
som att hyola
en uppkäftigt kvistig bräda
för en snickarlärling.

Summan blir vad vi gör den till:
många får den inte att gå ihop.
Men den som talar klarspråk
är sitt eget räkneexempel:
inte en rad för mycket,
inte en rad för lite.
Livets starka smak
försvinner inte
ens när någon dör.
Att förminska sig själv
är en dumhet:
förstoringen
får andra sköta om.
Du ställde en gång frågan:
Har ni flaggproblem?
Bonoplastfabriken i Tidaholm
brukar använda en slogan:
"Flagga mera!"
I dag finns det anledning.
Men inte var det tänkt
att hala den på halv stång.
Ryck upp dig nu, Stig Abraham!
Ser du inte att Stig Einar Carlson
står bredvid roddkarlen
på Karons färja?
Inte behöver vattnet
vara särskilt farligt.
Nära vänner väntar hela tiden
på oss som kommer efter.

Ferlin-pristagarna Bodil & Staffan hyllades på skaldens dödsdag

En stor skara förväntansfulla medlemmar hade bänkat sig i Sjöfartshuset i Stockholm på kvällen den 21 oktober när Nils Ferlin-Sällskapet delade ut årets priser. Det var på dagen 32 år sedan skaldens bortgång.

– Det här är en fin tradition, sa sällskapets ordförande, Jenny Westerström och skämtade om att "det är inget krav att pristagaren skall likna Ferlin".

Men när det gällde 1993 års mottagare av

författarpriset på 25 000:–, Bodil Malmsten, var det enligt Jenny Westerström ingen tvekan "att hon hör hemma i detta illustra sällskap".

– Hon är en äkta lyriker och hon når ut till en stor publik, precis som Nils Ferlin, fortsatte hon och reciterade några av hennes dikter.

En mycket glad Bodil Malmsten fick, förutom priset, motta en Ferlin-skulptur, utförd av konstnären Vivianne Geijer från Lund.



Bodil Malmsten knäade glatt under den tungt vägande Nils Ferlin-skulpturen. Checken på 25 000:– var betydligt lättare att bära. Sällskapets styrelseledamot och eldsjäl Curt Enström hade i likhet med Jenny Westerström ävensom svårt att dölja sin glättighet.



Staffan Percy framförde under ovationsartat bifall "Drömmens skepp". Tur för den väldige (i alla ordets betydelser) trubaduren att det enligt ordf. Westerström inte är något krav på att pristagaren till det yttre måste likna Ferlin!

Senare under kvällen läste Bodil Malmsten själv några av sina dikter, och berättade bland annat att Nils Ferlin tillhörde dem som "programmerat" hennes diktande. Den självbiografiska "Den inneboende" alluderar också starkt på en av hans välkända dikter.

Publiken fick också höra en opublicerad dikt, "Alltmera minns jag", som handlar om författarinnans barndom.

Bodil Malmsten är en diktare som det rör sig omkring. Hon är en av vårt lands mest lästa lyriker, men arbetar också med teater – såväl för scen som radio. Hon har skrivit för TV och är aktuell på Stockholms stadsteater med "Den underbara bysten".

– Men nu vill jag helst skriva prosa, jag kämpar med en roman, berättade hon och avslöjade också att hon gärna skulle kunna tänka sig att skaffa sig ett hus i Roslagen.

– Ett gediget 50-talshus, gärna i närheten av en sjö, där jag kan sitta och skriva, sa hon. Det får gärna vara korkmattor på golven, tillade hon skrattande.

Arets trubadurpristagare, Staffan Percy,

var också han strålande glad över sin utmärkelse. Trubadurpriset är på 12 000:–

– I stället för Oscar fick jag årets Nisse, skämtade Staffan Percy när också han fick motta en Ferlin-skulptur.

Det blev en lång och gemytlig kväll där pristagarna generöst bjöd på sig själva. Staffan Percy framförde under stort jubel bland annat "Drömmens skepp" med Bo Setterlinds text, som blivit något av hans signaturmeleri. Staffan Percy hade som bekant ett nära samarbete med poeten från Strängnäs, som för övrigt fick författarpriset strax före sin bortgång.

Elva LP-skivor har han bakom sig och arbetar nu på en ny med Bo Setterlinds texter.

Med trubaduren Ove Engström som programvärd framträdde ytterligare en rad sångare under kvällen. Engelsmannen Fred Lane som framförde sin översättning av Ferlins "Inte ens en grå liten fågel", Bengt Hoffner, närking till födseln, som tonsätter bland annat Ferlin och så Monika Lilja som sjöng sina tonsättningar av "Gatubild", "Grubbel" och den kongeniala melodin till "Marknadsliv".

Monica fick av skattmästaren Tor Englund motta ett "extra trubadurpris", Ferlin-Sällskapets arbetsstipendium.

Håkan Steijen bidrog också till underhållningen. Han sjöng Broder Tor Bergners tonsättning av "Av ständig oro" och skaldens egen melodi till "Kuckeliku", tyvärr alltför sällan framförd.

Som avslutning var det så Ove Engströms tur att fatta gitarren och han inledde med "En ollonborr är varenda fråga", som en gång i tiden fått melodi av Asta Nilsson, nu 80 år och själv närvarande.

Hon fascinerades av Nils Ferlin redan 1935 då han läste sina dikter på Brunnsviks folkhögskola och började tonsätta en del av dem. Först förra året offentliggjordes de på Ove Engströms skiva "I Nils Ferlins gränd" och har rönt välförtjänt uppmärksamhet.

Det har sedan några år tillbaka blivit tradition att Ove Engström avslutar höstmötet med sin tonsättning av Ferlins "Ölandsvals", denna sprittande, uppsluppna och annorlunda Ferlintext. Så även nu.

Plitat och plåtat av
ESSE JANSSON

Mannen på bänken

Här har man satt mig nu i högtidskläder,
så elegant i frack och chapeau-claque.
Förärat mig en plats i alla väder
här på min egen bänk. Jovisst, ja tack!
Har någon trott, att jag postumt skall väljas
och ges en stol ibland De Aderton?
I sådant sällskap ärnar jag ej dväljas.
Jag stannar kvar här på min bänk i vrån.

Här har jag luft, kan sitta och fundera,
se duvor gå omkring och plocka korn.
Kan höra dagens ungdom glatt raljera
och minnas eskapader ifrån forn.
Hit kommer kanske någon ensam gubbe
och slår sig ner med flaska i sin hand,
vill språka lite, bjuda på en nubbe
och fråga nåt om Cirkus Tigerbrand.

De torgmadammer, dessa gamla "prator",
som jämt förfasades för min person
och fjäskade för de "persona-grator"
av överhet, som angav stadens ton,
har nu från torgets kullersten försvunnit.
De har väl uppstått någon annanstans.
Ja, sedan dess har mycket vatten runnit
igenom stan i lustig virveldans.

Här skrev jag visor med min egen timbre
och små kupletter till lokalrevy.
På "Oxhjälmarnan" här uti september
fanns alltid nåt, som gav mig reveny.
Så spelas hela minneskavalkaden
nu upp inför mig – här i bänkens famn.
Finns ingen bättre plats, än här i staden.
Ej ens i Karlstad, ej Kristinehamn.

Jag är så tacksam, att min vän skulptören
har gett mig chans att sträcka ut mig här
och att därtill ha gett mig den favören
ha det bekvämt här i den dress jag bär.
Måhända sägs det, att jag var vivören,
som steppat på Parnassens höga plan.
I så fall, så förlåt, litteratören,
det omdömet, det ger jag faktiskt fan.

Rune Strand

”Vindens Vattenskuggor”

är den vackra titeln på en diktsamling där läsarna av *Poste Restante* bitvis ska känna igen sig. Några av dikterna i samlingen (utgiven på Jennax förlag i Lund) har nämligen tidigare stått i de här spalterna. Diktaren heter Bert Westerström, seglare och mycket annat. Van vid att hålla utkik i lovert har han den skärpta blicken och ser saker vi andra inte gör. Med erfarenhet av storm och stiltje har han hittat en ankringsplats i livet. I en dikt som ”En kort sekund” tar han sig an ett av de ständigt återkommande motiven, ett av dem som också Nils Ferlin rört vid:

*Vad är vi mer
än en vind som går
över en äng som ler
genom ett lövklätt snår.*

*Vi dröjer en stund
på en enslig planet.
En kort sekund
är allt vi vet.*

Vem säger emot? Och vem har inte behov av att få lots till en hamn?

Per Rydén



MONIKA LILJA

plattor till Ferlin

Denna något drastiska rubrik syftar till att uppmärksamma alla vänner av Ferlin på det faktum att Monika Lilja kommit ut med en ny skiva, som uteslutande innehåller texter av densamme. Därtill kommer att hon tonsatt tolv av de 13 inslagen själv. Det är bara i ”En valsmelodi” som Lille Bror Söderlundh får komma till tals – eller snarare till tons. Hela anrättningen är synnerligen hörvärd och rekommenderas härmed å det varmaste.

Beställning kan göras direkt av konstnären: Monika Lilja, Mor Annas brygga Pl 2, 181 30 Lidingö eller per telefon 08-767 89 98. Priset för CD-versionen är 100:– medan en kassett betingar 60:–. I båda fallen tillkommer porto.

Johan Albert Ferlin (1863–1909)

Nils Johan Einar var blott elva år när fadern påträffades drunknad i Klarälven. Under sin korta jordevandring visade Ferlin d.ä. ett gott handlag med pennan och var därtill en tidningsmakare av rang. Denna presentation är sammanställd av Eva Boksjö och Hasse Skogsberg och har tidigare publicerats i *Nya Wermlands-Tidningen* (30 mars 1985):

I ungdomen studerade J. A. Ferlin i Karlstad och en kort tid i Uppsala. Han blev journalist, hade schvung på pennan och var omvitnat skicklig. Lektor T. A. Sæve skriver i en uppstas om bemärkta värmlänningar:

"Daniel Olsson och Johan Albert Ferlin äro de yppersta referenter jag någonsin råkat."

Från år 1889 knöts Johan Albert till *Nya Wermlands-Tidningen*, senare i befattningen som redaktionssekreterare och administratör. I en presshistorik läser man följande:

"På 80-talet, då många tidningsredaktörer rynkade på näsan åt merkantila ting, fick NWT en redaktionssekreterare som kan räk-

nas som grundaren av tidningens hela försäljningsorganisation. Han hette Johan Albert Ferlin, skalden Nils Ferlins far."

I det sammanhanget nämns att han skapade ett väl fungerande system för den tidning som i dag vuxit ut till landets största utanför våra tre största städer.

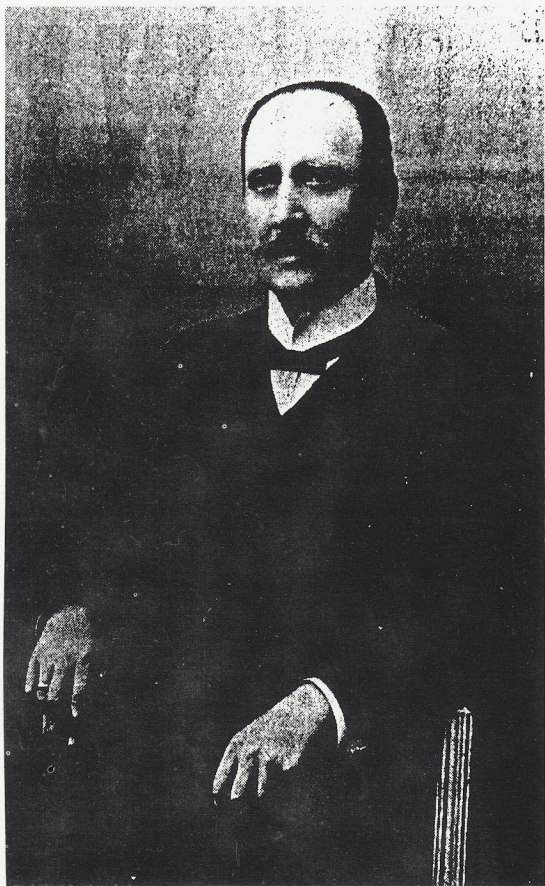
Nils Holgersson

Åren 1894–1896 var J. A. Ferlin också redaktör i en litterär julkalender som kallades **"Wärmdländingarne"**. Han hade då livliga kontakter med bl.a. Gustaf Fröding, Selma Lagerlöf, Oscar Stjerne, Gustav Schörder, Johan Bergman (far till forskningsresanden Sten Bergman).

Redan 1894 blev Ferlin och hans redaktion först med att publicera ursprungsnovellen till Nils Holgersson-sagan, då kallad **"Grågässen"**. Först tolv år senare kom boken om den underbara resan. Alla de ovan nämnda författarna skrev i kalendern, vilket också Johan Albert gjorde – både poesi och prosa. Som poet förebådar han dock inte alls den särpräglade stil som blev utmärkande för sonen Nils. Två prosastycken är mycket intressanta: **"Hvarför"** och **"Månskensfantasier"**.

"Hvarför"

I berättelsen får författaren följa sin far, prost, till ett dödsläger, och det på självaste julaftonen. Det gäller en av prostens konfirmander, en älsklig och mycket fromsint flicka, som man tror ska dö. Dramat ligger inte bara i detta, utan kompliceras av att flickan envist vägrar att dö och därför bestämt avvisar att motta nattvarden, vilket på den tiden ansågs vara enda möjligheten att bli **"salig"**. Men flickan sade absolut nej – hon ville inte kapitulera. – Prostens sätt att hantera detta är fint beskrivet av sonen, men huvudfrågan för författaren är: **"Hvarför rycker Gud bort denna spröda, sköna, oförstörda ros?"**



Johan Albert Ferlin under sin NWT-tid.

"Månskensfantasier"

Detta är en liknelse som beskriver Klarälvens lopp genom det centrala Karlstad.

Den ena flodslungan söker sig utmed glädjens miljöer, förbi Stadshotellet och Teatern – åt det hållet bodde ju författaren själv. Den andra älvfåran drar sig åt kyrkogården med dystra perspektiv på livets och dödens hårdhet. Så är det också med våra dagars flöde, menar Johan Albert Ferlin, – än rörs vi av glädjens vågsvall, än av dysterhetens. Prosastycket är som ett förebud. Författaren kom senare att drunkna i Klarälven, sannolikt i "glädjens flodfåra".

Efter 19 års anställning på *Nya Wermlands-Tidningen* blev J.A. anställd som huvudredaktör på tidningen *Bergslagen*, Filipstad. Tidningen drabbades av konkurs innan Ferlin hunnit med att omorganisera den.

Ej självmord

År 1909 hittades Johan Albert drunknad i Klarälven. Som ett bidrag till den diskussion

som förs angående orsaken till dödsfallet kan här anföras en notis ur en av ortstidningarna:

"DET VAR EJ SJÄLVMORD

Polisundersökning har nu gifvit vid handen att redaktör J.A. Ferlins i Karlstad död icke är att betrakta som självmord. Döden har nämligen ej inträdt genom drunkning, utan genom hjärtkramp eller förfrysning. Det tros att redaktör Ferlin sökt simma över Klarälven, ett experiment som han ofta brukade utföra."

När man studerar handlingar, artiklar och notiser kring Johan Albert Ferlin, då har man en rik mosaik framför sig. Det flödar av beröm över en mycket skicklig yrkesman och en gedigen personlighet. Och om hans sensibilitet skriver sonen Nils i sin bok "Och jag funderade mycket:"

"Far, minns jag, hade ett nattduksbord med mycket medikamenter och äventyrsböcker på. Han hade nog läst andra böcker i sina dar också – många skulle jag tro, men nu läste han för att han skulle få sova."



Nils Ferlin var mycket skicklig i att steppa och han brukade avsluta sitt nummer med att falla handlöst till golvet och inte förrän i sista stund ta emot sig med händerna som han under steppningen hållit djupt nerkörda i fickorna. En dag då en vän kom på besök till Ferlin fick han höra att han låg till sängs ganska illa däran. På en fråga vad som hänt svarade Ferlin dystert:

– Jag glömde ta händerna ur byxfickorna.

40 år sedan Roslagsskalden Yngve Janson jordfästes

Måndagen den 12 april 1954 kunde man i Norrtelje Tidning läsa om två begravningsakter. Den ena var godsägaren Karl von Schevens färd till den sista vilan på Frötuna kyrkogård och om detta har Sofi Pihl berättat i NT. Men samma söndag och samma tid fördes också roslagsskalden Yngve Janson till den sista vilan på Länna kyrkogård. Nils Ferlin skrev om detta:

Den 11 april 1954, årets första vårdag, drog roslagsskalden Yngve Janson in i den skuggiga vilan på kyrkogården vid Kyrksjön, Länna socken. 29 år tidigare hade han i sin andra diktbok, Roslagssånger skrivit:

Jag vill somna när häggen står vit
utav blom
och syrenerna sprida sin doft.
Ty en vårdag till livet jag föddes
och kom,
och en vår vill jag varda till stoft.

Norrtelje Tidning hade som rubrik över Yngve Jansons begravning: *Vårsol över Roslagsskaldens sista färd.*

I Yngve Jansons dödsannons fanns några strofer ur Sven Lidmans psalm *O, salighet, o gåtfullhet...*, ett val som inte förvånar; eftersom de två hade mötts och Lidman hade uppmuntrat Yngve i hans diktande. Psalmen säger också mycket om Yngve Janson och hans tro.

Yngve Janson hade sitt hem på gården Björklid i Länna. Han försörjde sig genom att arbeta i skogen, men på detta blev han inte rik. Dessutom skrev han vers, och inte heller detta gav rikedom. Han började medarbeta i Norrtelje Tidning år 1909 och den sista dikten infördes 1954.

När han gick till skogen med såg och yxa hade han även penna och



Roslagsskalden Yngve Janson framför sitt hem Björklid. Foto: Skrifställarna

papper med sig. En dag hade han och sonen begett sig ut för att hugga timmer. På kvällen kom bara sonen tillbaka. Anna Janson, Yngves hustru, undrade vart mannen hade tagit vägen och fick svaret av pojken: "Han sitter på en gårdsgård och skriver vers."

Ar 1920 kom *Dikter och Visor af Tre Rospiggar* ut, där han gjort gemensam sak med brodern Hugo och Gustav Wennberg. Jag är glad över att jag i min bokhylla har flera av Yngve Jansons skrifter och så sent som förra året kunde jag på ett antikvariat förvärva *Roslagslåtar och Roslagssånger*, utgiven av Roslagens fornminnesförening 1925.

När budet om Yngve Jansons bortgång nådde Norrtelje Tidning, skrev tidningens chefredaktör Axel Ericsson: "Nu har sången tystnat på Björklid. Skalden sover efter ett liv som krävde mycket av honom men också gav mycket, inte rikedom och ära, men en sångarglädje, som bar honom

över många svårigheter och skänkte bygden en diktskatt av stort värde."

Begravningen ägde rum i Bergshamra missionshus och vid orgeln satt Valter Westerlund. Officiant var en vän till Yngve, redaktör Arvid Svärd, som betecknade honom som drömmarnas, synernas och sångernas man och fredens och rättfärdighetens profet.

Till gravsättningen på Länna kyrkogård kom många av hans vänner. Nils Ferlin skrev: "Det drog väldiga skaror människor, nästan som på vikingatiden, men fredliga, omkring vägarna syd om Norrtälje dagen för Yngve Jansons återbäring till den jord som han trodde på."

Nils Ferlin och Yngve Janson, så olika de än var, hade blivit nära vänner. Ferlins vänskap tog sig ett handfast uttryck. Yngve Janson hade efterlämnat många dikter men föga med pengar. Genom kontakt med

bokförläggare Gerhard Bonnier, utkom samlingsvolymen *Dikter i urval* av Nils Ferlin och med teckningar av Harald Lindberg.

I Upsala Nya Tidning skrev Jan Fridégård en märklig recension och karaktäriserade dikterna som en klar källa. Aven Norrtelje Tidning gjorde en insamling till stöd för Yngve Jansons efterlämnade stora familj.

I den sista dikt, som Yngve Janson publicerade i Norrtelje Tidning, framgår hans uppskattning av Nils Ferlin. Där står i slutraderna:

*Långt borta från dogmernas kyrka
du skrev, min bror, vad du känt.
Nu blev det med äkthetens styrka
för mig som ett Guds sakrament!*

Den 11 april 1954 möttes Nils Ferlin och Yngve Janson för sista gången. Det var på Länna kyrkogård.

LENNART JANSSON

Ur Norrtelje Tidning 940412

Ny lovordad Ferlinskiva!



"Ove Engström har aldrig varit bättre."

Dagens Nyheter

"Ove Engström är en utsökt formare av musik till Ferlins dikter."

Filipstads Tidning

"En enkel ödmjuk ton låter i varje dikt
texten stå i centrum."

Västgöta-Bladet

Ove Engström "I Nils Ferlins gränd"

22 visor med text av Nils Ferlin

Barfotabarn – En liten konstnär – Kärleksvisa
På Arendorffs tid – Katten i Penningby
Nils Ferlins Ölandsvals m.fl.

Specialerbjudande för Nils Ferlin-Sällskapet medlemmar!

I Nils Ferlins gränd finns både på CD och kassett.

CD:n kostar 95 kr + 15 kr i porto och emb. (Ord pris 159 kr). Kassett 60 kr + 10 kr i porto och emb (Ord pris 109 kr).

Sätt in pengar på pg 81 18 44-0 eller skicka Din beställning till

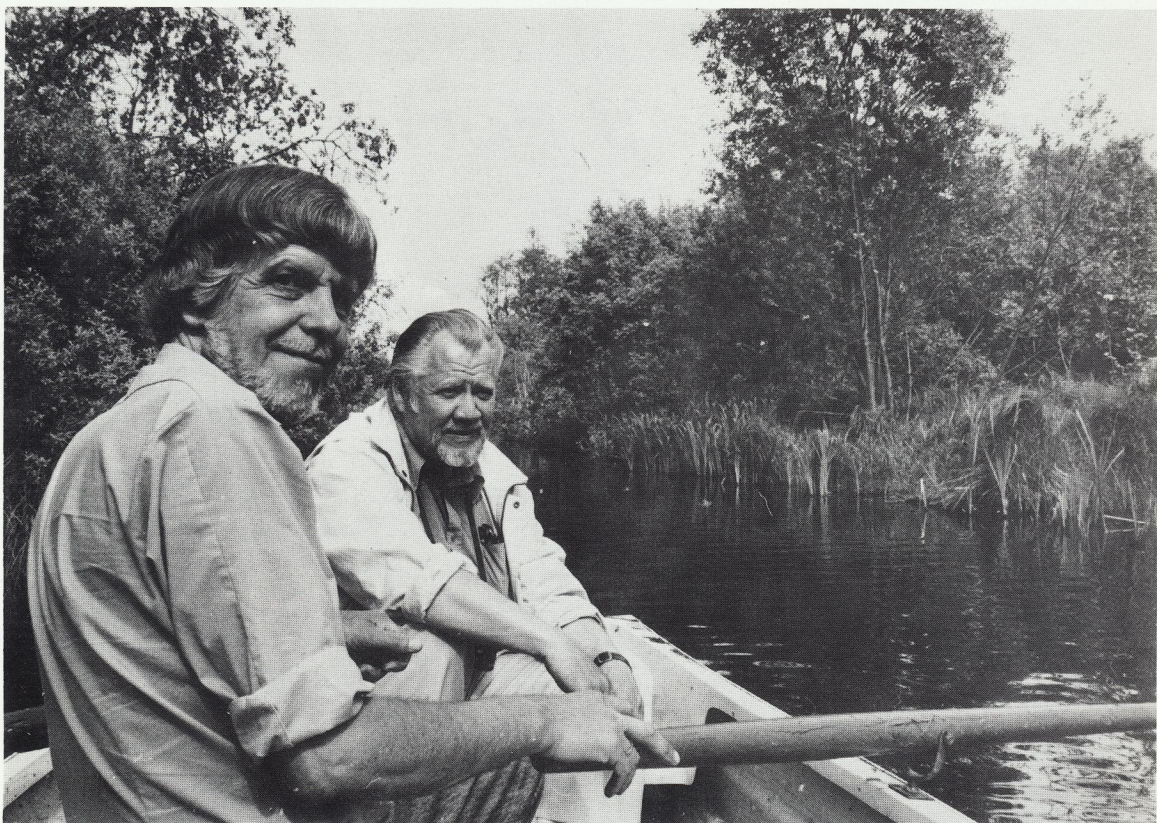
MusiCant Records, Nässelstigen 91, 165 71 HÄSSELBY. Tel 08-89 50 95

Överskottet från de 100 först sålda exemplaren går oavkortat till Nils Ferlin-Sällskapet.

"Jag arbetar så fort jag får en stund över!"

Gunnar Brusewitz började sin bana som tidningstecknare och levde under den här tiden i nära kontakt med Klarabohemerna. I dag, efter ett 40-tal egna böcker och kongeniala illustrationer till drygt 200 andra, 25 års produktion av nobeldiplom till litteraturpristagarna, otaliga resor i tid och rum med ty åtföljande teckningar, akvareller, litografier och oljor, är Brusewitz fullt sysselsatt med nya spännande projekt. Hur hinner "den skrivande tecknaren som blev tecknande skrivare" – och tillika hedersdoktor – med allt detta?

"Jag gör som Albert Engström", svarar han. "Arbetar så fort jag får en ledig stund." Liksom denne trivs han alldeles förträffligt i den sköna Roslagsnaturen. Och naturen – kärleken till den och ett livslångt engagemang för vården av miljön – går som en röd tråd genom hela Gunnar Brusewitz gärning. Han ämnar fylla 70 år kommande oktober, men när man tar del av hans enorma produktion skulle man nog gissa på det dubbla! Han måste haft en hel del lediga stunder över – till glädje och fromma för otaliga beundrare.



Vännerna Gunnar Brusewitz och Esse Jansson är stora älskare av naturen. Här tar de det med ro på Länna Kyrksjö, en gång hemmavatten för Nils Ferlin.

Foto: Ingrid Jansson



Omslagsbilden till detta nummer av *Poste Restante* är något beskuren. I underkant. Här ser du det fullständiga konstverket. Kanske har du av maneret redan kommit fram till att det är Gunnar Brusewitz som är upphovs-

man. Eller upphovsyngling, snarare. Brusewitz var nämligen bara 22 år då han fäste Ferlins himmelsfärd på pränt. Högt, högt över huvudena på den avundsjuka litterära parnassen svävar vår hjälte.

VEVA JÄMNT, DIN FAN!

En avhandling med ovanstående expressiva titel försvarades den 23 april på Uppsala universitet. Upphovskvinnan Gerd Nordlander har själv djupa Värmlandsrötter, men är verksam som gymnasielärare i Gävle. I och med den vällyckade disputationen har antalet Ferlin-doktorer i landet hux flux ökat med 100%!

Titeln är hämtad ur dikten "Sorg" i Barfotabarn från 1933 och avhandlingens underrubrik lyder "Om rytm och klang i Nils Ferlins lyrik". Detta täcker väl innehållet i Gerd Nordlanders verk, vars syfte hon definierar sålunda: "Vilka klangliga faktorer är det som skapar det ferlinska välljudet? Vilka stilistiska medel använder Ferlin? Hur påverkas ordvalet hos en diktare så bunden till rytm och rim som Ferlin? Vari består stilblandningen och vad är det som gör den möjlig? Hur utvecklas Ferlin och hans diktning med åren?"

På frågan om favoritdikt, en som hållit alltigenom de många åren av forskning, svarar Gerd Nordlander med en dikt med det något kryptiska namnet "Om-höljd av sitt eget silentium" ur samlingen Från mitt ekorrhjul, som kom ut 1957. Den innehåller en välriktad klackspark åt etablissemanget, och inleds på detta allitterära vis:

*I vimmel och vammel och villa
vi ragla, vi fabla och dilla.
Vi niga och fjäska för gunst och nåd
och pumpa oss blåa av överdåd.
Pösmunkar bli vi och jättar
vi tunnpannkakor och plättar.*

Grattis doktor Nordlander!
Vi får säkert anledning att återkomma.

Sorg

*Det hände en gång i mitt unga liv
– just en sådan kväll som i kväll,
att min ringhet betroddes ett vevpositiv
på en storslagen hästkarusell.*

*För en barfotaknatte – en småstadsfyr,
elektrisk från tå till topp,
å, det var ett rent otroligt äventyr,
som greps i ett tigerhopp.*

*Min glädje förmörkades dock efter hand
och damp ner på allt plattare plan
när det skrällde en röst i mitt öra ibland:
Veva jämnt, din fan!*

*Tids nog var jag tämligen långt ifrån glad,
stelnade till i ett flin;
och kom hem och drack ur min mjölkchoklad,
tyckte mor, med en konstig min.*

*Ja, så var det med det och så hände det sej
och sen hände sej ingenting mer –
Men jag grämde mej länge och skammade mej
och tryckte mitt huvud ner.*

RESULTATRÄKNING			BALANSRÄKNING		
	1993.12.31	1992.12.31		1993.12.31	1992.12.31
<i>Intäkter</i>			<i>Tillgångar</i>		
Medlemsavgifter	86 945:—	60 630:—	Kassa	44:—	44:—
Gåvor	21 943:—	29 340:—	Postgiro	6 340:—	33 467:—
Samkväm m.m.	41 220:—	31 455:—	Bank	143 885:—	78 355:—
Annonser m.m.	3 500:—	15 000:—	C. E. Fondkonto	128 374:—	131 115:—
Ferlintallrikar	8 464:—	1 080:—		278 643:—	242 981:—
Räntor	18 451:—	19 540:—			
	180 523:—	157 045:—	<i>Skulder</i>		
			Förutbetalda avgifter	28 675:—	27 470:—
			Nils Ferlin Fonden	40 000:—	40 000:—
			Curt Enström Fonden	125 000:—	125 000:—
				193 675:—	173 650:—
<i>Kostnader</i>			<i>Eget kapital</i>		
Poste Restante	66 261:—	61 251:—	Kapitalkonto	50 511:—	27 838:—
Stipendier	40 000:—	37 000:—	Årets resultat	34 457:—	22 673:—
Samkväm	29 142:—	32 948:—		84 968:—	50 511:—
Övriga kostnader	10 663:—	3 173:—			
Årets resultat	34 457:—	22 673:—	<i>Summa skulder och eget kapital</i>	278 643:—	242 981:—
	180 523:—	157 045:—			

REVISIONSBERÄTTELSE

Undertecknad, som utsetts att granska Nils Ferlin-Sällskapets räkenskaper för verksamhetsåret 1993 får härmed avge följande revisionsberättelse.

Jag har granskat bokföringen, kontrollerat bank- och postgirosaldon samt bokslutshandlingar.

Beträffande den ekonomiska ställningen den 31/12 1993 hänvisas till balans- och resultaträkningarna.

Böckerna är förda med omsorg och revisionen har inte givit anledning till några anmärkningar.

Jag tillstyrker att balans- och resultaträkningarna fastställs att kassören och styrelsen beviljas full och tacksam ansvarsfrihet för den ekonomiska förvaltningen.

Stockholm i mars 1994

Christer Knutson

Tre × Tusen Tack

till Dig, anonym völgörare, som skänkt motsvarande summa till Nils Ferlin-Sällskapet på det att Trubadurprisets ekonomiska status icke måtte urholkas.

Med rådande ränteförhållanden vore risken annars stor att så skulle ske.

Än en gång tack! Och grattis till den blivande trubadurpristagaren; också i år kommer det pekuniära tillskottet att räcka till mer än ett strängabyte på lyran. Mycket mer!

NYA MEDLEMMAR

Angskog, Harriette, Tegelbergsvägen 30,
161 70 Bromma

Annas, Birgitta, S. Förstadsgatan 38 B, 211 43 Malmö

Brunzell, Torbjörn, Tvillingarnas gata 312,
136 63 Haninge

Eriksson, Birgitta, Jacobsgatan 19, 260 51 Ekeby

Fringel, Viggo, Holmbodavägen 30, 191 77 Sollentuna

Grundin, Inger, Gjuteribacken 10 A, 172 39 Sundbyberg

Hellsing, Gustaf, Erik Dahlbergsgatan 51,
115 57 Stockholm

Karlsson, Sören, Gjuterivägen 4 B, 761 40 Norrtälje

Krasse, Annika, Ynglingagatan 15, 113 47 Stockholm

Kyrö, Ulla, Maltesholmsvägen 65, 165 55 Hässelby

Lindahl, Maja, Fågelbacksgatan 14 A, 217 44 Malmö

Lundblad, B.-M., Tubbetorps Egd., 532 94 Skara

Lundin, Stina, Bolagsgatan 2, 211 44 Malmö

Malmqvist, Brit-Marie, Krongjutarvägen 1 D,
730 50 Skultuna

Nylund, Ruth, Vansövägen 47, 125 40 Älvsjö

Percy, Staffan, Box 126, 640 32 Malmköping

Pettersson, Mats, Lingvägen 177, 123 59 Farsta

Pettersson, Nils, Franstorpsvägen 27, 172 36 Sundbyberg

Riddemo, Arne, Högåsen Slätta, 665 92 Kil

Rohr, Heidi, Valhallavägen 128 A, 114 41 Stockholm

Rundgren, Tove, Ulrikagatan 11, 115 23 Stockholm

Sahlin, Peter, Ringvägen 16, 133 35 Saltsjöbaden

Sandberg, Lena, Henriksdalsringen 5, 131 32 Nacka

Sandström, Eivor, Kungsbrostrand 25, 112 26 Stockholm

Scherber, Elsie, Stengodsvägen 13, 230 30 Oxie

Uppsala Stadsbibliotek, Box 643, 751 27 Uppsala

Wahlgren, Björn, Vigelsjöhöjden 5 B, 761 52 Norrtälje

Wikner, Carin, Prästviken, 682 91 Filipstad

Åhlund, Christer, Lärkgatan 4, 274 34 Karlshamn

god
TYPOGRAFI
*kostar inte
mer än dålig*

Rundqvists Boktryckeri

**LAYOUT
SÄTTNING
REPRO
TRYCK**

**Telefon
031-40 11 07**

BRÖDER & SYSTRAR:

Vänligen beakta att alla ändringar avseende namn och adress ska skickas till:

Rundqvists Boktryckeri, Box 14140, 400 20 Göteborg.

Begagna lämpligen Postens portofria kort (Bl 2050.15). Tack!

KALLELSE

Alla medlemmar i Nils Ferlin-Sällskapet hälsas
hjärtligt välkomna till ordinarie

ÅRSMÖTE

Måndagen den 30 maj 1994 klockan 19.00
på SJÖFARTSHUSET, Skeppsbron 10, Stockholm

Föredragningslistan upptar bl.a. nominering av kandidater till
1994 års Ferlin- och Trubadurpris.

Styrelsen erinrar om alla medlemmars rätt att föreslå pristagare.

I omedelbar anslutning till årsmötet serveras en middag bestående av
fläskfilé med skinka, lök, champinjoner och grönpepparsås.

Smör, bröd, sallad. Bordsvatten eller ett glas vin. Kaffe.

*Anmälan sker genom inbetalning av 200:– till sällskapets
postgironummer 35 21 55-6 senast den 24 maj 1994.*

I ovanstående pris ingår moms, service samt garderob.

VARMT VÄLKOMMEN

Styrelsen

Poste Restante Medlemstidning för Nils Ferlin-Sällskapet nr 1, 1994

Ordförande: Jenny Westerström, Studentgatan 9, 223 62 LUND. Tel 046-14 90 37

Skattmästare: Tor Englund, Sunnanvindsgränd 79, 175 38 JÄRFÄLLA. Tel 08-580 174 69

Sällskapets postgirokonto: 35 21 55-6

Redaktör för medlemstidningen: Alf Olle Anderson, Luntmakargatan 36, 111 37 STOCKHOLM. Tel 08-11 15 15

Tryck: Rundqvists Boktryckeri i Göteborg

ISSN 0345-9519